

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 17. Belli inter Urbanum VIII. Papam, & Ducem Parmensem exorti initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

quem Franciæ Rex in Barcinonensium Sæc. XVII.
 opem submiserat; postquam enim Ca- A. C. 1641.
 taloni cives Marchionem Vellium, quem
 Hispaniæ Rex cum valido agmine in re-
 belles immisit, a Barcinonensi urbe tanto
 furore repulerant, ut Hispani projectis
 armis sese Tarraconem nuper deditio-
 nem captam præcipiti fuga recipere cogeren-
 tur, mox Hodancurtius novis auctus
 copiis Tarraconem obsidere cæpit, a
 qua tamen obsidione per classem Hi-
 spanam non sine clade & dedecore re-
 pulsus, ex ipsa Martis frustratione ani-
 mum redintegravit, atque in ditone
 Ruscinonensi Canetum, Elnam, & Ar-
 gillieriam cepit, Hispanosque hanc Pro-
 vinciam e Castilia infestantes, diver-
 sis præliis prospero Marte confertis
 repressit.

§. XVII.

*Belli inter Urbanum VIII. Papam,
 & Ducem Parmensem exorti
 initia.*

Post tot, tamque cruenta bella, qui- Palat. Vit.
 bus Christianus Orbis tanto tem- Urb. VIII.
 pore scæde lacerabatur, repente in ipsa pag. 558.
 Romana urbe novi belli incendium e- Nam Hist.
 rupit, Causa illius erat cupiditas, Venet. l. 12.
 factusque Barberinorum Nepotum, qui pag. 563.
 senescente Urbano Papa pro arbi-
 trio, summoque Imperio in urbe domi-
 naban-

Nn 5

Sæc. XVII.
A. C. 1641.

nabantur, suasque divitias novis ditio-
num urbi vicinarum accessionibus au-
gere certabant: cum ergo Paulus III.
Farnesius familiam suam Parmæ & Pla-
centiæ Ducatu, necnon Castriensi di-
tassent, Barberini alienæ felicitatis æ-
muli Castrum, utpote Romanæ urbi
vicinum, sibi vindicandi, occasionem
aucupabantur: nec ea quærentibus
deerat; cum enim Octavius Farnesius
Parmensis Dux Romæ pecunias ad
quæstum recepisset, & creditoribus in-
pensionem annuam proventus ex Ron-
cillione, & Castro assignasset, Rainu-
tius vero Odoardi Filius intermissa so-
lutione Creditores ad paupertatem re-
digeret, hi querelis & gemitu aures
Pontificis fatigare cæperant. Indulfit
tamen Pontifex Odoardo, ut census
imminuere posset: ex hac ipsa vero Ur-
bani benevolentia orta est Nepotum æ-
mulatio, qui Odoardum obliquis aspi-
cientes oculis, acerbisque criminatio-
nibus laceffitum eo compellebant, ut
exosum Barberinæ Domus Regimen
Pontifici aperiret, seque Roma discef-
surum indicaret. Querelas Urbanus
magno dolore, obortisque ubertim la-
crimis exceptit, Odoardus autem, in-
salutatis Francisco & Antonio Cardina-
libus Barberinis, Roma excessit, quin
creditoribus suis satisfecisset: unde eo-
rum

rum præcipui apud Romanum tribunal, Sæc. XVII,
 & Barberinos instabant, ut Castrum A. C. 1641.
 eis oppignoratum, necnon rei frumen-
 tariæ apparatus venderetur: In jus vo-
 catur Odoardus a Judice, quem tamen
 sibi infensum fore ratus, prætermissa
 juris via armis sese defendere statuit,
 milloque Delphino Angelerio cum co-
 piis Castrum muniri jussit. Horum
 ignari erant Barberini, quorum impulsu
 Castrum missi sunt exactores, qui rem
 frumentariam utpote creditoribus ob-
 noxiam Romam conveherent: Ast hi
 inde reduces, annonam a Duce navi-
 gii impositam, ad exteros fuisse eve-
 ctam, Castrum vero præfidiariis, no-
 visque operibus munitam nuntiabant.
 Hæc Barberini, in Pontificis contem-
 ptum tentata credebant, quocirca
 Octavius transmissio decreto monetur,
 ut intra triginta dies dimissis præfidi-
 ariis propugnacula recens erecta ever-
 teret, si secus, tanquam refractarius
 sacris, profanisque armis oppugnandus
 esset. Odoardus his minis haud territus,
 de contumacia accusatur, Pontifex au-
 tem Nepotum impulsu sex peditum mil-
 lia, & quingentos Equites ductore Lu-
 dovico Matheo Viterbium duxit: In-
 opinatus hic belli apparatus vicinos
 Principes sollicitos tenebat, ac præpri-
 mis Cæsaris, Regumque Oratores, &
 Nea-

Sæc. XVII. Neapolis Pro-Rex, Magnus Etruriæ
A. C. 1641. & Mutinæ Duces, necnon Venetorum

Respublica sua interponebant officia, suadentes, ut calamo, non gladio hæ contentiones dirimerentur: Verum Barberini responderunt, concordiæ locum non esse, nisi Odoardus se Sedis Apostolicæ clientem fiduciarium agnoscat, Romam veniat inermis, & pedibus advolutus Pontificis, commissi criminis veniam impleret. Præstituantur postea Odoardo alii quindecim dies, quibus evolutis hujus Principis bona creditoribus ceduntur, Dux vero decreto anathemate reus læsæ Majestatis, Parma, Placentia, omnique alio dominatu exiit, atque universus Castri Principatus, quem Delphinus ignave dederat, ac propterea capite plexus erat, a Pontificio milite occupatur. Percepta Castri jactura Odoardus foedere cum Hetrusco, Mutinensibus, Venetisque inito cunctos Religiosos admonuit, ne Pontificium anathema in usum deducerent, si qui vero illud pertimescerent, solum mutarent. Interim vero Mutinensis Dux, aliique Italiæ Principes cum Barberinis controversiam amica transactione componere haud cessabant: Verum Barberini, ut Odoardum Ducem lenta molestia consumerent, & Mediatorum patientiam fatigarent, oppido duras pro-

proponerent concordiae leges: vicissim Sæc. XVII.
 vero Dux ad cuncta pacis consilia se A.C. 1641.
 paratum simulabat, ut temporis bene-
 ficio validiorem exercitum contrahere,
 expositisque rationum suarum momen-
 tis vicinos Principes sibi conciliare va-
 leret: Attamen Barberini, ne Castri
 possessione exuerentur, haud cunctan-
 dum rati, copiis ad Padi oras traductis,
 Melaræ urbi præsidium imponunt, &
 Ambrosium Carpineum jubent, ut
 transitum a Mutinensi Duce peteret,
 & in Parmensem Ducatum irrueret.
 Tum vero Veneti, quod rei suberat,
 suspicati, festinanter ductore Aloyisio
 Georgio cum exercitu cis Mincium in
 Mutinensis opem accurrunt: magnus
 quoque Etruriæ Dux milite & pecunia
 Mutinensem juvare properat: Horum
 concursu territus Carpineus, quindecim
 dierum inducias proposuit, ut apud
 sequestres de concordia ageretur: in-
 cassum tamen: Barberini enim cuncta
 pacis consilia eo fine eludebant, ut
 priusquam vicini armarentur, Parmen-
 sem ad obsequium cogerent: Pontifex
 quoque nova Cardinalium, quos antea
 rejecerat, inauguratione Cæsarem,
 Hispanos & Gallos sibi devincire nite-
 batur. Ejusmodi tamen sollicitationes
 Venetos non absterrebant, quominus
 cum Etruriæ & Mutinæ Ducibus mu-
 tuam

Sæc. XVII.
A. C. 1641.

tuam armorum societatem inirent, ne
autem bellum adversus Ecclesiam mo-
vere crederentur, promulgarunt, se
„arma parare contra illos, qui Ponti-
„ficiis armis, non pro Ecclesia, sed pro
„familia sua in Parmensis perniciem ab-
„uterentur: His ergo sacrilegia, cædes
„& rapinæ imputandæ forent., Ho-
rum auxilio fretus Odoardus, in Bo-
noniensem ditionem irrupit, direptaque
Plumaria urbe Pontificios in fugam
egit, ac per Etruriam profectus, ver-
sus Castellam ad Lacum castra promo-
vit, quo Lionæus Galli Regis Orator,
impellente Papa maxime consternato,
contendit, de concordia cum Odoardo
acturus. Pollicebatur hic obedientiam,
dummodo Castrum cuidam ex suis fœ-
deratis depositi nomine traderetur.
Rejecta a Barberinis hac conditione,
Odoardus Aquilam versus, incenso op-
pido Panicali, movit: Novo tunc ter-
rore perculsi Barberini, inducias, non
paciscendi, sed validiores copias Odoar-
do opponendi animo, per Valenzæum
Ducem Gallum petebant, Dolum sub-
esse suspicabantur Ducis Fœderati, ex
quibus Mutinensis Ferrariam interci-
pere festinabat, sed nimia festinatione
seipsum delusit: Odoardus tamen feli-
cior Bondenum, & Stellatam Ferra-
riensis Ducatus urbes deditione cepit,
& Ve-

& Veneti captis pluribus oppidis Antonii Barberini Cardinalis molimina disjecerunt, Padique oram infedere. Aliquandiu utrinque mutuis, levibus tamen cædibus, & victoriis pugnatum: Romæ vero velut hoste penitus debellato tam ingens erat exultatio, ut etiam Principum Oratores, qui pacem conciliaturi aderant, abire juberentur: Hoc exemplo impulsus Venetorum Senatus, vicissim Vitellio Papæ Nuntio Venetiis excedere præcepit. Tum vero Barberini Venetam & Mutinensem ditionem, fœderati vero Bononiam infestare certabant, æquato plerumque inter ipsos pene decore, & cladis ignominia. Tandem Ludovicus XIII. Galliarum Rex Alexandrum Bichium Venetias misit, ut sepositis armis Italos reconciliaret: Annuit Senatus, ea lege, ut Castrum suo Principi restitueretur: inde Bichius Romam delatus, summo Pontifici Italix discrimen gravibus oppido verbis exposuit. Obstupuit Urbanus, rerumque hucusque gestarum ignarus, aut ignorare simulans, non sine magna animi commotione suis exprobravit, quod Pontificias ditiones vicinorum Principum armis devastari, sibi celassent: mox igitur indicto Purpuratorum Conventu suis Nepotibus præcepit, pacem reddere satagerent, prius-

Sæc. XVII.
 A. C. 1641.

Sæc. XVII. priusquam ipse senio confectus migraret e vivis. Tergiversabantur adhuc Barberini; donec tandem Pontificii milites capto Caraffa, Doria, aliisque pluribus magni nominis Tribunis prope Ferrariam a Venetis cæsi, fugatique fuissent: Tum vero pace inita, & restituto Castro, creditoribus ex Odoardi bonis satisfieri curarunt, Rex etiam Galliæ pro Odoardo deprecabatur, & Cardinalis Bicchius fœderatos Principes Barberinis conciliabat, propositis concordiæ legibus, quæ a singulis signatæ die prima Maij anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo quarto inter Missarum solemnias in Basilica ad S. Marcum palam promulgatæ fuerunt. Ita demum hoc Ecclesiæ bellum finitum est, quod majori tumultu, quam successu, potius ad populorum vexationem, quam hostium perniciem, rara clade, & victoriis ferme nullis, ab ejusmodi hominibus, qui ad pacis negotia aptiores fuerant, quam ad belli opera, per integrum triennium fuerat continuatum.

§. XVIII.

Motus contra Jansenii libri editionem Romæ excitati.

Abrege de l'Hist. Eccl. tom 3. Leydeck. hist. Jans. c. 23. I.

Non minus acre, incruentum tamen, bellum in Romana Curia move-